ביתנו

עלון קבוץ עוגן

גיליון מס' 35

יוני 2014

סיוון-תמוז תשע"ד

צילום: עינת גיל

דבר העורכת

"והימים הפכו לשבועות"

בילדותי, חג השבועות סימן עבורי את סוף שנת הלימודים.

הילקוט היה כבר מעט מרופט אחרי ששנה שלמה הוטח על הרצפה בכיתה, ובמחק הריחני כבר בקושי מצאתי מקום לאחוז.

האווירה הייתה קלילה יותר ובמסדרונות בית הספר נישא ריח של חופש.

הייתי ילדה. והתרגשתי.

בילדותי, היינו נוסעים כל שנה לחגוג את החג בקיבוץ רוחמה. היינו משתתפים בתחרויות, הולכים בזריזות מנקודה לנקודה עם כפית בפה ועליה ביצה, ונושפים בצמר גפן.

הייתי מחכה בציפייה לעוגת הגבינה של סבתא שלי.

והימים הפכו לשבועות. והשבועות לשנים ואת הילקוט המרופט החליף תיק לתיק, ואת המחק - החיתולים.

את חג השבועות השנה חגגתי עם בעלי גיא ושני ילדיי, עתי וגוני. בקיבוץ העוגן.

השנה התרגשתי כשגן סביון עלה לרקוד וכשגיא עלה גאה עם גוני שנולד השנה.

השנה לא אכלתי עוגת גבינה, כי בחרתי בחיים טבעוניים, אך נהניתי משאר השפע שיש לחג להציע.

השנה, שבועות סימן עבורי התחלה חדשה. עיתון "ביתנו", אותו אני עורכת בפעם הראשונה. והילדה שבי, מתרגשת.

נטע רוזמן

מקדישה גיליון זה לסבא מרדכי היקר, שלצערי הרב לא הספיק לעיין בו...

משולחנו של היו"ר

אלון שפיצר

חג הביכורים חל ביום כתיבת שורות אלו, חג זה מבטא עבורנו את הקשר לחקלאות, שהיא הבסיס לישוב הקיבוצי.

בחג השבועות אנו נושאים על שכמינו את יבולנו, אותו גידלנו בעמל רב.

לקיבוץ העוגן ענפי חקלאות בשותפות עם קיבוצים אחרים. רפת, מטעים וגד"ש.

הרפת (בשותפות עם מעברות) -

החלטנו על תכנית הבראה, לא ניתן לתקן את שהתברר כהחלטות שלא עמדו בציפיות בפרק זמן קצר, אולם הרפת בניהולו של אשר נמצאת בפסים של שיפור מקצועי מתקדם, התוצאות הכלכליות מראות על מעבר לרווחיות, ברור לנו שללא החלפת הרובוטים למערכת חליבה קונבנציונלית ובניית סככה נוספת לחולבות לא נשיג את יעדי הרווחיות המושגים ע"י רפתות אחרות. החוב הגבוה הרובץ על הרפת מקשה על תזרים המזומנים, החלטנו לנסות ולבצע רביזיה במימון, פנינו לבנקים להעמיד מימון להשקעה הנדרשת וביצוע פריסה מחדש של החוב הקיים. לאחר שבצענו בדיקה עם כלכלן של היתכנות וכדאיות ההשקעה הנוספת, אנחנו מאמינים שבניהול מקצועי נכון, ומעבר לחליבה קונבנציונלית ובניית סככה נוספת יהיו בידנו הכלים לעמידה בהחזר החוב, ולהעברת רווחים לקיבוצים לאחר מספר שנים.

המטעים והפרדס

(בגבעות החורש בשותפות עם עין החורש וגבעת חיים מאוחד) -

הקיבוצים שהקימו את גבעות החורש העבירו לאגודה המשותפת מטעים ופרדסים ברמת השקעה נמוכה עד מוזנחת, לאחר שלא הצליחו לאורך שנים של קשיים כלכליים להשקיע כנדרש בחידוש הגידולים ובציוד הולם לטיפול. גבעות החורש שמה לה מטרה להשקיע בשטחי הקיבוצים, בגדולים בתשתיות ובציוד, ללא מימון של הבעלים וללא ערבויות מהבעלים. לאור גישה זו מתנהלת הפעילות, כאשר בתקופות מסוימות היוו הגדולים הצעירים כ - 40% משטחי הגידול. תזרים המזומנים של הפעילות הופנה למימון ההשקעות והחזר ההלוואות שנלקחו למימון ההשקעות. בגבעות החורש נבנה צוות מקצועי המורכב מחברי קיבוצים, אולם חלקם הגיעו לגיל פנסיה ובימים אלו נערכים להחלפת משמרות. בשבילים נשמעות לא אחת טענות על מעוט חלוקת רווחים, אולם

לדעתי ראוי להיות הוגנים לפעילות ומנהליה, שעומדים בתוכניות שאשרה הנהלת האגודה, משיגים תוצאות מקצועיות טובות, בחלקן מובילות בתחומן, נאבקים גם בפגעי הטבע ומשיגים רווח מידי שנה.

בגין 2013 תחלק האגודה לבעלים 700 אש"ח.

תוצאות הפעילות באש"ח בשלוש השנים האחרונות:

שנה	הכנסות	רווח	הון עצמי
2011	12146	1395	4213
2012	10554	202	4012
2013	11320	839	4854

גידולי השדה

(בגידולי שדה חפר בשותפות עם המעפיל, מעברות, עין החורש וגבעת חיים מאוחד). פעילות הגד"ש פעלה עד 2001 בשותפות עם מעברות ומשמר השרון, לאחר מכן הוקמה האגודה הצטרפה גבעת חיים מאוחד, ובהמ-

שך הצטרפו עין החורש והמעפיל ומשמר השרון פרשה מהאגודה. הקיבוצים שהקימו את האגודה העבירו ציוד ברובו ישן וברמת תחזוקה נמוכה, ההשקעות בתשתיות ההשקיה ובאחזקת השטחים היו ברמה לא מספקת. האגודה החליטה להתמודד בנוסף לגדול בשטחיה גם בקבלנות משנה בעיבודים עבור חקלאים אחרים וכן הקימה פעילות מובילה בתחומה של קבלני קטיף כו־תנה. מימון ההשקעות בוצע מתוך רווחי האגודה ובמי־מון שנלקח ע"י האגודה ללא ערבויות מהבעלים. הצוות הוותיק שמנהל את האגודה משיג תוצאות מקצועיות וכלכליות טובות, על אף שחלק משטחי הגידול אינם אופטימליים. אנחנו נדרשים לפיזור מי נטל שמופקים בתהליך הטיפול בשפכי הרפתות של החברים באגודה, פעולה שעקב פיזור לא אחיד פוגעת בגדולים. שטחי האגודה כ-5956 דונם, מגדלים בשנה כולל דו גידול כ-9016 דונם, קטיף הכותנה ב-2013 בוצע על כ-13,000 דונם כולל שטחי האגודה, באמצעות מערך המבוסס על קטפות חדשות ללא מערך ביניים. בשנים האחרונות האגודה פרעה את כל הלוואות הבעלים וחילקה רווחים לבעלים בהיקף של לפחות 500 ₪ לדונם (רווח ופיר־עון הלוואות בעלים). בגין 2013 בכוונת האגודה לחלק רווחים בהיקף של 2,980 אש"ח.

תוצאות הפעילות באש"ח בשלוש השנים האחרונות:

שנה	הכנסות	רווח	הון עצמי	רווח שחולק לקיבוצים
2011	16,613	5,120	10,056	1,715
2012	16,718	4,112	12,768	1,500
2013	17,516	3,556	13,079	3245

טנא החקלאות - להערכתי הפעילויות החקלאיות בהן שותפה העוגן יהיו עוגן עתידי לכלכלת הקיבוץ. נכון לשנת 2014 למעט הגד"ש עדיין לא זכינו לחלוקת הר־ווחים המצופה, אולם ההשקעות בגבעות החורש מתוכ־ננות להשיא את הרווחים עם כניסת המטעים הצעירים לניבה, וההשקעות המחויבות להצלת הרפת ימצבו את

(המשך בעמ' 5)

שבועות במרכז

השנה ניסינו להוציא את פירות עבודתנו החינוכית בצורת עיתון.

"המרכזיתון", הנכתב על ידי הילדים, כולל כתבות ומאמרים שהילדים בחרו כרלוונטיים עבורם. התקיימו "פגישות מערכת" בהם הילדים הגו רעיונות, פסלו רעיונות וחשבו על אופן הביצוע. התוצאה המכוּדת חולקה לילדים ולמשפחותיהן בשבועות.

מוגש לכם כאן ראיון שכתבו וביצעו ילדי כיתה ו' מהעוגן. לנו - הצוות, לא נותר אלא לעבוד על הצד הטכני שבהוצאת העיתון.

צוות מרכז הילדים

ראיון עם מנהל הקהילה של קיבוץ העוגן - יובל שגיא

ראיינו: עומר סו, גאיה חגאי, נדב הוכשטטר, אורי כהן

בתור מנהל הקהילה מה תפקידך?

מנהל הקהילה צריך להיות מי שמוביל את נושא החינוך, מחזק את הקהילה ומוצא פתרונות לבעיות שנוצרו בקיבוץ בעקבות השינוי, למשל: הבנים שנמצאים ואינם חברים, שיוך דירות לחברים, מעברים של הדירות, לדאוג למבוגרים לטיפול הכי טוב, שיחיו בכבוד, שלא יחסר להם דבר, עזרה לחלשים - שלא יקרה מצב שלא שמים לב לחלשים, עזרה הדדית, טיפול בנוי, בתשתיות, בחשמל, מים - זאת בעזרת מרכז המשק. תפקידי להפוך את העוגן למקום שמח שאנשים ירצו לחיות בו.

כמה זמן אתה מנהל קהילה?

בקיבוץ העוגן אני נמצא כחודשיים, בקיבוצים אחרים אני בתפקיד כבר 12 שנים.

באילו מקומות נוספים תפקדת כמנהל קהילה?

הייתי מזכיר קיבוץ בשפיים, מנהל קהילה בניר עציון, בקיבוץ המעפיל והיום גם בקיבוץ פלמחים.

מה עשית עד כה כמנהל הקהילה?

למדתי **מרוץ** כל מה שאפשר ואני משתדל להכיר את המקום ואת האנשים והצרכים שלהם.

מי הצוות שעוזר לך?

יושב הראש ומרכז המשק, **דינה** שיודעת המון ומכירה את כולם, הנהלת חשבונות, כלל המנהלים שאני צריך לנהל, למשל: **יעל**, **ענבל ורעות** מהחינוך, **שירה** מהרווחה, **רות** משיבולים.

האם כדי לתפקד כמנהל קהילה אתה זקוק לתארים מסוימים?

כדאי שיהיו תארים, ידע במדעי החברה, אבל בעיקר ניסיון בתחום.

האם היו לך מקצועות קודמים?

הייתי מחנך כיתה ו', רפתן, יועץ ארגוני ומנהל משאבי אנוש.

כמה שעות דורשת העבודה בשבוע?

העבודה דורשת 24/7 אבל זה מאוד קשה לענות על כל המשימות שיש לבצע וכן לשוחח עם אנשים. אני עובד בחצי משרה, 3 ימים בשבוע.

האם תפקיד מנהל קהילה דורש אחריות?

בכל מקום בחיים בו מתעסקים עם אנשים ונדרשים להשפיע נדרשת אחריות.

אני מנהל קהילה כי זה תפקיד עם יכולת לעזור לאנשים, זאת מהות התפקיד, אם אני מצליח לעזור - כייף לי.

האם אתה נפגש עם התושבים כדי להסביר להם את החלטותיך?

ההחלטות מתקבלות יחד עם הוועד. אני מתייעץ, אני עובד עם הצוות.

האם קרה שהתנגדו להחלטותיך?

בטח, כשאתה צריך להחליט, ודאי כאשר מדובר במשהו אישי, החבר כועס כאשר אינו מקבל מה שרוצה.

האם אתה מושפע ממנהלי קהילה אחרת?

אני לא מושפע אבל אני מתייעץ, מחליף רעיונות ונפגש עם מנהלי קהילה אחרים.

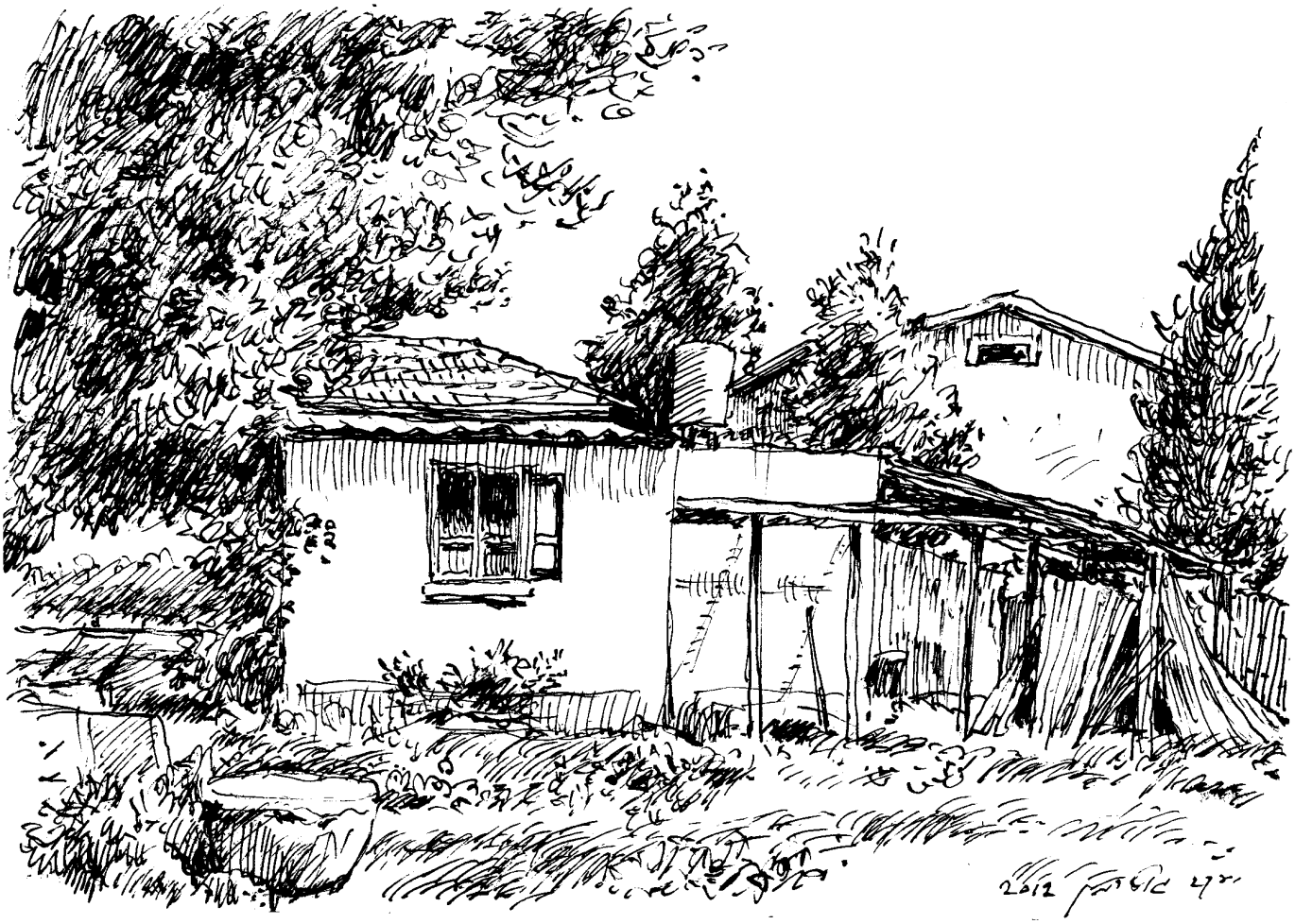

האם לנו בתור תושבי קיבוץ העוגן יש שותפות להח־לטות?

השאיפה היא שיהיה כמה שיותר שיתוף בקבלת ההחל־טות. לא תמיד זה מצליח אבל זאת השאיפה.

לפי מה אתה מקבל החלטה?

אני מקבל החלטה בעזרת תחושה והיגיון, אני מתייעץ, לומד את ההיסטוריה ומנסה להימנע מנזק.

מה חשוב לך לשנות או להשאיר בקיבוץ?

לחזק את הקהילתיות ותחושת השייכות, הגנה על החב־רים הוותיקים, פיתוח תשתיות.

כל מה שעושה את החיים יפים.

מה אתה יכול להגיד למי שרוצה להיות מנהל קהילה?

אל תבטיח בלי שאתה יודע שתוכל לקיים את הבטח־תך, אם הבטחת - תקיים. ואם אתה לא יכול לקיים - תגיד שאתה לא יכול לקיים, האמון והיושר הם החשובים ביותר.

מתי תהיה בריכה?

חסר הרבה כסף, משרד הבריאות לא מאשר - החברים דחפו אבל זה לא יקרה השנה, אולי בשנה הבאה. ומה אתם רוצים שיהיה בקיבוץ?

בריכה, עוד מגרש.

תודה רבה ליובל שגיא על שיתוף הפעולה.
ילדי המרכז

משולחנו של היו"ר (המשך מעמ' 3)

הרפת ככל הרפתות לפחות. אני ער לסיכונים, שומע את רואי השחורות ומאמין בחקלאות ובעיקר בחקלאים שנטלו על שכמם לשאת את הפעילויות ולהביאן לר־ווחיות.

מי ייתן וימלא טנא החקלאים יבולים, טנא העוגן בנייה וסובלנות, טנא כל חברה וחבר בריאות וסיפוק.

תודה - לחני על עריכה מסורה של העלון. יצרת עלון המהווה בסיס לתקשורת ומידע, מושך את העין, ערוך ומיוצר באיכות המעוררת את הרצון לשוב ולקרוא. **לע־פרה** על שפעילות התרבות החשובה כל כך לקהילה חזרה "לקדמת הבמה", החגים והאירועים שערכת קיר־בו בין החברים והשיאו את היחד של חברי העוגן.

אלון שפיצר

שיחה עם בן אדם. שמנהל את הקהילה שלנו.

נטע רוזמן

כשסימנתי לי במחברת את התוכן שארצה לצרף לגיליון החדש, רשמתי גם ראיון עם מנהל הקהילה החדש, **יובל שגיא**. לאחר מספר ימים, כאשר ביקרתי במרכזון, גיליתי שילדי המרכז ערכו עיתון ואף ראיינו לעיתונם את מנהל הקהילה החדש. הרהרתי עם חברתי **מיכל וידר** וזו העלתה בפניי רעיון נהדר - שאלות הילדים היו מכוונות וברורות ומבהירות, אולי אציג אני את הפן הנוסף של מנהל קהילה. הפן האישי, זה שאנחנו פחות מכירים. לפניכם ראיון קצת שונה, עם מנהל הקהילה החדש שלנו.

היכן נולדת?

נולדתי בקיבוץ שפיים, שם אני חי עד היום. הסבים שלי הם ממקימי הקיבוץ.

ב-1927 הוקם הקיבוץ בהרצליה וב1935 - עבר לשפיים.

היכן הכרת את אשתך?

אשתי נולדה בשפיים ואנו מכירים מילדות. היא צעירה ממני ב-3 שנים. בשנת 76', בהיותי חייל והיא תלמידת י"א, הפכו יחסינו לרומנטיים ובשנת 83' התחתנו על הדשא של אולם תרבות. שנינו בכפכפים.

ילדים?

גל - 27 , **אילון** - 24, **יוני** - 21, **ים** - 17. כולם נשארו בשפיים.

מהראיון עם ילדי המרכז, הבנתי שהיית מחנך כיתה ו'. מדוע הפסקת?

הייתי מחנך כיתה ו' במשך שלוש שנים. זהו תפקיד חשוב ורגיש מאוד. עליך להיות ערני כדי לכוון את הילדים לדרך הנכונה. זוהי שנה משמעותית שמכינה את הילדים לחטיבה. נקשרתי להרבה ילדים שעד היום אני פוגש בשבילי הקיבוץ כבוגרים. נשארו לי מאותה תקופה זיכרונות טובים ואני יודע שהשפעתי על ילדים רבים. לקראת סוף השנה השלישית כמחנך, קיבלתי טלפון מאמא לתלמיד שלי שטענה בפניי כי לדעתה אני מתערב יותר מידי ואני נכנס ל"טריטוריה" של החינוך של ההורים את ילדיהם. באותו הרגע הבנתי כי שם אינו מקומי.

אילו מקצועות בחרת ללמוד באוניברסיטה?

סוציולוגיה ומדעי המדינה לתואר ראשון ולימודי עבודה (משאבי אנוש), כתואר שני.

עסקת בתחום הזה בקיבוץ שפיים?

בקיבוץ שפיים עסקתי בייעוץ ארגוני והקמנו חברה לייעוץ ארגוני. בנוסף, הייתי מזכיר הקיבוץ.

המוטו שלי הוא שיש לשנות את התפיסה של "עבודה כערך" - ל"ערך העבודה".

מה שהוביל אותי הייתה ההבנה שאפשר לשפר את ההתנהלות הכלכלית. גם אם נאלצים בדרך לקבל החלטות קשות.

החלטות קשות?

בשנת 2003, היה לי חלק בחשיפת מעילת ענק בקיבוץ שפיים. 22 מיליון שקלים. כשאתה חי בקהילה, הנפגע הוא לא רק הכיס. אתה חייב להיות עדין ורגיש מאוד כשאתה מחליט לחשוף את הפרשה ולהביא את הנאשמים לדין.

היית אומר שזו הייתה תפנית בחייך המקצועיים?

בהחלט. גם האישיים. יום יבוא ואני מקווה להעלות את הדברים על כתב.

ועכשיו בנימה מעט יותר קלילה, מה התחביבים שלך?

אני רץ. אני מאוד אוהב לרוץ בשדות של שפיים. אנחנו משפחה של רצים.

אתה רץ לבד?

לפעמים אני רץ לבד ולפעמים עם מישהו מהמשפחה. ביום הולדת שלי שחל החודש, רצנו כל המשפחה יחד ב-05:15 בבוקר והגענו למסעדה בהרצליה לארוחת בוקר חגיגית.

עוד סיפר לי יובל, כי הבן שלו הקים בקיבוץ שפיים קבוצת ריצה הנקראת - "קמות רצות". קבוצת נשים הנפגשת 3-4 פעמים בשבוע ב-05:15 כדי לרוץ יחד. אשתו משתתפת בקבוצה.

כשאתה רץ לבד, מה אתה אוהב לשמוע באוזניות?

זה משתנה, אני מאוד אוהב את **שלמה ארצי**, אבל אין מוזיקה ספציפית שאני אוהב לשמוע בזמן הריצה, הכל מתאים. ומידי פעם אני מעדכן את הפלייליסט.

קבוצת כדורגל אהובה?

הפועל תל אביב. אני משתדל להגיע לכל המשחקים. יש לנו מנוי. אם יש אסיפה ואני לא יכול ללכת למשחק, אני מעביר למישהו אחר במשפחה את הכרטיס.

טיילת בעולם?

אחרי הצבא טיילתי שנה בהודו, נפאל, יפן ואוסטרליה.

היכן המקום האחרון שטיילת בו?

אני מעדיף לטייל בארץ שלנו. הטיול האחרון היה בוואדי קלט.

* * *

לקראת סוף השיחה, ביקש ממני יובל לפנות בדפים אלה לכלל הקיבוץ. הוא מבקש להעביר מסר.

רק בעזרת החברים והתושבים נצליח להביא את הקיבוץ למקום אליו אנו שואפים.

נאחל ליובל שגיא ולנו - בהצלחה.

כלבים ואנשים

בזמן האחרון הגיעו תלונות רבות של חברים על כך שכלבים חופשיים תוקפים אותם כשהם הולכים ומטיילים בקיבוץ.

בעלי כלבים יקרים, אנא טפלו בכלביכם ונהגו ע"פ החוק. זכותו של כל אדם ללכת בשבילי העוגן ללא פחד מכלב הרץ לעברו ומאיים לנשכו.

אחזקת דירות

חברים/בנים שלום,
כדי לעזור לכולנו באחזקת דירות "הצעירים" נבחר **זאב גולדווסר** כדי לעזור ל**דנה** בביצוע אחזקת הדירות.
זאב ירכז את פניות החברים , ההורים והדיירים, וידאג לתיקונים הנדרשים ויפקח על בעלי המלאכה. אנא פנו לזאב כדי שיעזור לכם.

בהצלחה לכולנו,
יובל שגיא, מנהל הקהילה

לוח יד שנייה

למסירה -
משחקי קופסה,
מתאימים לגילאי היסודי
נטלי - 052-2583537

למסירה -
נעלי עקב אפורות,
מידה 38
נטע - 052-8564681

מחפשים -
פאזלים עד 100 חלקים, המתאימים לילדים קטנים
נטע - 052-8564681

*יש לכם פריט אשר אתם מעוניינים למסור / למכור? מחפשים פריט מסוים?
שלחו למייל של העיתון- b.haogen@gmail.com
ותופיעו בגליון הבא.

משולחן הוועד

הבלוג של דניאל

דניאל פואה

ערב כתיבת הבלוג ליוויו את חברנו **מרדכי רוזמן** למנוחות. סמלי הוא הדבר כי **נטע רוזמן**, אשתו של גיא (נכדו), עורכת בפעם הראשונה את "ביתנו". בהצלחה לנטע עם כניסתה לתפקיד החדש והרגיש.

חברים רבים מביעים תרעומת רבה על נושא נסיעות וחניות על פני כל שביל ודשא. נדמה כי ככל שנוקף הזמן, יותר ויותר חברים, קצה נפשם באי השמירה של חברים רבים על ערכי הטבע והנוף הייחודיים לנו. אולי הגיע הזמן לעשות מעשה: כל אחד שילך קצת יותר ברגל? זה בוודאי לא מזיק לבריאות.

ולענייני הועד:

נדונה סוגיית **גיל הפרישה לפנסיה לנשים**. הצעת הוועד לשיחת הקיבוץ היא כדלקמן: גיל פרישה של נשים וגברים 67. הקבוץ ישלם פנסיה או ישלים את הפנסיה לכל חבר/ה לפי קביעת רשם האגודות השיתופיות מגיל 67. למי שתמשוך פנסיה לפני גיל 67 לא תהיה השלמה לפנסיית הרשם. בהגיעה לגיל 67 הקבוץ יקזז את הפסדי המשיכה המוקדמת מהשלמת הפנסיה. תוקף ההחלטה מיום אישורה בקלפי, ההחלטה תחול רק על חברות שלא משכו פנסיה לפני מועד ההחלטה.

אושרה תוכנית ההשקעות לקהילה. בין ההצעות נציין את: שיפוץ חלק מרחבת המועדון לחבר, תקצוב הצוות לבחינת המבנה הארגוני.

נערכה פגישה עם מיכל ויובל בעלי בית הקפה "גרציא". הועד הדגיש את חשיבות המשך פעילות המקום מחד ומאידך דרש להקפיד הקפדה יתרה בכל הנוגע לצמצום המפגעים הסביבתיים והקפדה יתרה בסוגיית החנייה באזור.

הוועד בחר בנטע רוזמן לעורכת החדשה של ביתנו, ובשרית אלון לרכזת ועדת תרבות. תודה גדולה לחני הראל ולעופרה יעקב על פועלן - כל אחת בתחומה.

נבחרה ועדת פנסיה בה חברים: **עוזי ג., אורי ג., יהודית ש. ואנדריאה ג.**

משך כהונת הוועדה - 3 שנים.

הוועד ובהמשך גם שיחת הקיבוץ לא קיבלו את פניית יורשי הדירות של החברים הוותיקים לגישור בפנייתם. הנושא הוחזר לדיון בוועד.

נערכה שיחה עם עו"ד **כרמית דורון** בנושא **תהליך בחירת דירקטוריון העוגנפלסט**. נבחר צוות לאיתור יו"ר ובו חברים: **אוריאל, אלון, אורי גל, גיורא עופר ויעל גיט**.

ובנימה אישית אם יורשה לי: אי הסכמות הן חלק מחיי קהילה. שותפות בתהליך קבלת החלטות, בייחוד כאשר הדברים נעשים בצורה וולונטרית, אינה דבר מובן מאליו.

שיחת הקיבוץ שהייתה אמורה להיות במה מכובדת להחלפת דעות, שכנוע והידברות, הפכה בתקופה האחרונה לזירה של צעקות, חילופי האשמות ומכות מתחת לחגורה.

ייטול כל אחד קורה מבין עיניו ויהגה על פי הכלל: **"מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך..."**

מקווה שמישהו שומע אותי...

לזכרה של חנה ויזלברג ז"ל

לאזכרה שלי/ חנה ויזלברג

כתבתי הרבה
סיפורים מצחיקים ושירים עצובים.
יקראו אותם בהלוויה שלי
אולי, פעם אחת.

צחקתי הרבה ובכיתי הרבה
והרבה הרבה אהבתי
פעם ניסיתי לעשות רשימה
של כל הדברים שאהבתי.
לא היה לה סוף, לאותה רשימה,
והסדר בה משונה ביותר.

אהבתי הרבה את ילדי,
גם כאשר הם כבר קצת לעגו לי
ואת אחי הקטן
גם שגדל מאוד והתרחק מאוד מאוד

אהבתי לעבוד ולשחות בכנרת
ולתכנן שמלות ורהיטים
ולשתול פרח ולחכות שיפרח
ואדום וכחול
ופסנתרני ג'אז
פרות אסורים בעיר הזרה,
וציפור שבאה לשתות בגינה

תפוחי עץ ושניצל,
ומוזיקה של באך ושל מוצרט-
בעיקר הפרקים האיטיים.

אהבתי את קולה של מריאן אנדרסון
ואת הפורטרט העצמי של רמברנט,
זה בניו- יורק, עם העיניים החכמות
ואת ריח הלחמניות הטריות
ברחובות וינה.

יותר מכל, כמובן, אהבתי
את זרועותיו, זרועותיו הזהובים של יונה
יותר מכל, כמובן, אהבתי את קולו,
קולו החם של יונה.
שלא יהיה באזכרה שלי
והוא, רק הוא
זוכר אותי.

ינואר 77'

הבית שבנינו / חנה ויזלברג

הבית שבנינו לנו, היה חזק
ובנוי על יסודות טובים.
הרוחות הרעות אשר מזיקות
להרבה בתים אחרים
לא יכלו לו, לבית שלנו

הקור של זרות ואדישות
לא חדר פנימה. והחמסין הלוהט
של קנאה, לא פתח את תריסיו.
יום יום סיידנו את קירות ביתנו
והילדים צחקו באומרם: זה הבית.

הבית שבנינו לנו, ריק ועצוב
פתאום נבלו הפרחים, והצבעים
האפירו. לאט נערם החול ומאיים
לכסות את חלוננו. מלאך המוות
הפך את ביתנו לבית קברות.

ובכל זאת אני אומרת לילדינו:
בנו לכם בית חזק וטוב
בנו לכם בית כמו שלנו. השקו
יום יום את הפרחים ולרוחות הרעות
אל תתנו להיכנס. כי זה הבית.

אוגוסט 69' , נכתב כשנה לאחר מותו של יונה.

חוכמת ההמונים

(או: בשביל מי כל הניהול הזה?) (2)

שאול גולן

בכתבה הקודמת עסקתי בצורך לשתף את ציבור החברים בקביעת **סדרי העדיפויות** של הנושאים השונים המטופלים על ידי גורמי הניהול בקיבוץ, כלומר דעתי היא שקביעת סדר עדיפויות זה על ידי הוועד לבדו אינה נכונה, וטענתי גם שהרווח הצפוי הינו כפול, גם לציבור וגם לגורמים המנהלים עצמם. הציבור יזכה לכך שהנושאים החשובים ביותר בעיניו יזכו לטיפולם של המנהלים והמנהלים יהיו בטוחים יותר בלגיטימיות של מעשיהם ובשימוש מתואם ומוסכם יותר של כספי הציבור.

...ותודה על התגובות השונות, ההערות וההזדהות.

וכעת לנושא נוסף - "מקביל" - הנוגע גם הוא לכותרת, והוא **משוב על איכות העשייה הניהולית**. אני אישית די מרוצה מהפעילות של הוועדים של השנים האחרונות. בחלק מהנושאים המטופלים מרוצה יותר ובחלק פחות. אני מניח שכך אצל כולנו.

ואיך הגורמים המנהלים יודעים באיזה נושאים הציבור מרוצה יותר ובאיזה פחות? ומכאן, מה דחוף יותר וראוי יותר לשיפור בתהליכים הניהוליים?

מדידת שביעות הרצון יכולה לשמש משוב ניהולי משמעותי, וגם כאן, לטובת הציבור ולטובת המנהלים. הרווח הצפוי עצום. ראשית כל, **לציבור החברים** תהיה הזדמנות מובנית לתת ציון לעשייה הניהולית (ולא רק למבקרים הנשמעים בשיחות הקיבוץ). בכך ייווצר ערוץ משוב הנותן מענה לצורך בסיסי של החברים לבטא את אשר על ליבם.

שנית, **לגורמי הניהול השונים** תצמח תועלת רבה. כל אדם המעורב בעשייה מורכבת שכזו, רוצה להצליח ולעשות את המיטב האפשרי, למרות הקשיים והמאמצים הכרוכים בכך. אבל... באיזה נושא כדאי להשקיע מאמצי שיפור? במה כדאי להתרכז?

מדידת שביעות הרצון ככלי משוב מובנה עשויה לתרום להשגת תשובה ברורה וחד משמעית כיצד מעריך הציבור את העשייה הניהולית, ומכאן יוכל לצמוח "חומר גלם" ניהולי מעולה לעשייה "מכוונת" מטרה הניתנת למדידה, וההמטרה היא **הגברת שביעות הרצון של חברי הקיבוץ מהפעילות הניהולית!**

...ובכתבה הבאה: איך מוציאים את זה לפועל?

שיחה עם מגלה עולם

עמית פואה

"שלום, קוראים לי **פול סאלופק**, אני בן 52. נולדתי בקליפורניה, גדלתי במקסיקו ואני עיתונאי. בינואר 2013 החלטתי לצאת למסע של 7 שנים בעקבות דרך התפשטותה של האנושות בעולם. התחלתי באתיופיה במקום שבו נמצאה "**לוסי**", ההומוספיאנס הראשונה ומשם אני הולך דרך אפריקה צפונה דרך מזרח התיכון ומשם לאירו-אסיה ועד לארץ האש בצ'ילה". במלים אלו הציג את עצמו פול לקבוצת נשיונל ג'יאוגרפיק שהדרכתי והצטרף אליו ליום טיול בצפון הארץ. נזכרתי שראיתי את "לוסי" באתיופיה ושתהיתי לעצמי איך אותו ייצור התפתח להיות מה שאני כיום. והנה פגשתי בחור שלקח את השאלה הזו והלך לחקור אותה - הוא משחזר את ההגירה הראשונה של האנושות מאפריקה לרחבי העולם כולו. הוא נראה בערך כמו שאתם מדמיינים אותו: אמריקאי, זיפים קצרים, רזה וחסון, ורדרד ושזוף ומאד מאד נחמד, קשוב ושליו.

כשהציג את עצמו הוא לא ציין שסיקר את המלחמה בדארפור, סודן ושב-2006 נכלא למשך 6 שבועות ועונה בכלא סודני בחשד שהיה מרגל אמריקאי. הוא לא סיפר גם שזכה בשני פרסי פוליצר. תחילה הוא גם לא גילה שאת כל המסע הזה הוא עושה ברגל, והולך בין 30-50 ק"מ ביום, לבדו! כששאלתי אותו מה מטרת המסע, ענה לי שעיקר עניינו בסיפור של האנשים ושהוא פשוט הולך בדרך שבה התפשט המין האנושי לאורך 200 אלף שנות היסטוריה. מבחינת פול הוא בא לספר סיפור. את הסיפור שלנו, בני האדם.

עבורו מה שחשוב זה לא הנופים אלא האנשים והמפגשים איתם. הוא נתמך על ידי נשיונל ג'יאוגרפיק ומסתובב בעולם כמו צב, נושא עמו רק תרמיל שכולל מכשיר GPS, שק שינה, מחשב נייד, מברשת שיניים וחלופה אחת של בגדים. עד כה הוא עבר דרך אתיופיה, מדבר דז'יבוטי, סעודיה, ירדן, הגדה המערבית וישראל והוא בדרכו לטורקיה. משם הוא ימשיך לאיראן ומי שמעוניין יוכל להצטרף אליו בכורדיסטן ועיראק בסביבות ספטמבר השנה.

פול הולך מרבית שעותיו עם מדריך מקומי ולפעמים מארח גם איזו חיית מסע, גמל בחלק זה של העולם לרוב. הוא כותב את חוויותיו ומתרחק מטלויזיה. כששאלתי על ההשפעה של המסע על אישיותו הוא נשא באוזני נאום על הצורך בהאטת הקצב ועל האופן שבו המסע הזה גורם לו להאט ולהתבונן פנימה והחו-

(המשך בעמ' 12)

שיחה עם מגלה עולם (המשך מעמ' 11)

צה גם יחד. הוא רוצה לעודד אנשים לקריאה ויציאה לשטח בעקבותיה ולא לצפייה פסיבית בטלוויזיה. בכל 100 מייל (160 ק"מ) הוא עוצר לצלם את הנוף ומראיין אנשים מקומיים. אחת לשנה הוא עוצר לנוח והתמזל מזלנו והוא עושה זאת בחיפה בשנתו הראשונה. ומדוע דווקא כאן? התשובה טמונה באזור נחל מערות, שם נמ־צאו בשנים האחרונות שרידי גולגולת של הומוספיאנס (האדם כפי שאנו מכירים אותו כיום) ושל הניאנדרטאל־גלגול אחד קדום יותר שלו. מה שמעניין באזור זה הוא העובדה שהם חיו באותו הזמן ברגעים האחרונים של הפרהיסטוריה לפני שהמין האנושי הכחיד את המין הניאנדרטאלי.

לאחר שהדרכתי אותו בתל דן ראיינתי את פול על המסע. שאלתי האם הוא מרגיש בודד בזמן המסע. "לא!", הוא השיב, "אני מדבר עם אשתי בטלפון לוויני כל יום, אפי־לו כשאני במדבר על איזו דיונה צחיחה והמפגשים עם האנשים ממלאים אותי לחלוטין. כשאני רוצה לעבד את הדברים אני מנצל את המזל שיש לי וכותב איזו כתבה למגזין נשיונל ג'יאוגרפיק". שאלתי לגבי מסקנות שיש לו לגבי המין האנושי ולגבי המזרח התיכון בפרט. פול ציין את הצורך שקיים אצל בני האדם להתפצל לקבו־צות ולהגדיר את עצמנו באמצעות האחר. הוא הרחיב ואמר שפגש בדרום ירדן קבוצה של אפריקנים שחומי עור וכששאל אותם למוצאם האפריקני הם מיהרו לומר שהם אינם אפריקנים אלא ערבים גאים. מכך הסיק פול שעל אף הדמיון הגנטי שקיים ביניהו "מי שאתה זה מי שאתה אומר וחושב שאתה".

המסע שעורך פול הוא חוצה גבולות אך עבורי המסע הזה דווקא משרטט את הגבול שלי. הוא עושה משהו שאני יודע שאני לעולם לא אעשה וזו השלמה חשובה בעיני. אני שואב ממנו השראה רבה שלצדה קנאה של־צדה הכרה בגודל המסע שלו בעודו קורה. הוא מקביל בעיני ל"מגלי עולם" ולנוסעים מימי הביניים שאנחנו שו־מעים עליהם עד ימינו אנו. כשהפלגנו בכנרת השלווה בשבת אחר הצהריים והרוח הנעימה הפיחה בנו חיים של צהריים עומדי-אוויר, חשבתי לעצמי על ספרים שנהגתי לקרוא בילדותי כמו "**נוריקו סאן הילדה מיפן**" ו"**אלה קארי הילדה מלפלנד**" ואפילו על העבודה שכתבתי פעם על **מרקו פולו** בכיתה ו'. דימיתי לעצמי את פול כמי שמגשים את חלומותיי הילדיים ביותר ורואה ונפגש עם התרבויות המשונות והמדהימות האלה. ודאי עוד שנות דור ילדים צעירים ברחבי העולם ילמדו על המסע הייחודי שהוא עורך בעולם המופלא שלנו.

למסע הזה יש גם שם. הוא נקרא "**מחוץ לעדן**" (Out of Eden) ומאד מומלץ לבדוק עליו באינטרנט.

העוגן לעסקים

נו... אז איך בעסקים?

"עוגן לעסקים", קבוצת הנטוורקינג (פיתוח קשרים עסקיים) של הקיבוץ מתכנסת מדי שבוע כבר למ־עלה משלושה חודשים, באדיקות רבה. בימים בהם מרחפת סכנה לעתידם של כמה מהעסקים בקי־בוץ, בין היתר בשל קונפליקטים פנים קיבוציים שזה לא המקום לדון בהם, הפורום הנחמד הזה של בעלי עסקים התגלה כקרקע פורייה להיכרות, שיתופי פעולה ובעיקר - פרגון! פרגון! פרגון!

זה גם המקום להעלות רעיונות ולפתח מיזמים חב־רתיים וקהילתיים המשתלבים עם עולם העסקים. בימים כתיקונם עסקים וקהילה הולכים ביחד ומפ־רים אחד את השני. היכולת ליהנות מעסקים מקו־מיים מגוונים כגון בית קפה, חנות לחיות מחמד, חנות אופניים וממגוון רחב של בעלי מקצוע טובים וזמינים כמו עורכי דין, מתווכי נדל"ן, מטפלים, תופ־רים, כותבים ועורכים לשוניים, מבשלים, אופים ועוד, כולם במרחק הליכה מהבית שלכם, הוא נכון מכמה וכמה בחינות - חברתית, כלכלית וסביבתית.

האם גם אתם נעזרים בבעלי מקצוע מהקיבוץ?

כך או כך, הדרך הטובה ביותר לעשות זאת היא קודם כל להכיר את בעלי העסקים בקיבוץ. אז הנה סקירה קצרה שלהם, או לפחות של בעלי העסקים החברים בקבוצה. יש עוד הרבה עסקים שעדיין לא הצטרפו לקבוצת העסקים ואנו מנצלים את ההזדמ־נות הזו כדי להזמין אותם להצטרף. כמו כן, מוזמנים חברים שאין להם עסקים אך מעוניינים להתארח.

לפרטים נוספים: **שירה להב-אפרת** 052-4576309; **אירם גל** 050-6447177; **דוד פלג-חיים** 054-3012375.

מזל טוב

*ל***אדווה, גיא, גל ולני הילר-פוגל**
להולדת **ליבי**
*נכד ל***רותי וגרי הילר**.

מזל טוב

*ל***עלי, דרור ונויה פרידין**
להולדת **מייה**

תכירו את בעלי העסקים של קיבוץ העוגן:

שם	עיסוק	טלפון
רוני יגל פלד	אימון בריאות ואי-כות חיים בשיטת EFT	054-2502070
אסתר לביא-פוטוק	תיווך נדל"ן	052-3370220
אירם גל	עו"ד לענייני נדל"ן / משקים ונחלות	050-6447177
לילך נשרי-גל	ניהול נכסים בארץ לתושבי חו"ל	052-3487643
שירה להב-אפרת	הקמת מרכז תעסוקתי	052-4576309
רותי הילר	עריכה ותרגום בשפה האנגלית	052-3374501
שלי וויג-רונן	חי טוב - חנות למזון וציוד לחיות מחמד	054-4823733
מיכל גרציאני	גרציא - בית קפה / קייטרינג	052-6638880
סיגל רוזנבלום	מכון לפילאטיס	052-3354323
יריב אלון	חדר כושר לנשים	050-4639006
רועי בריקמאייר	תיווך נדל"ן	052-3515116
שמואל בן-נפתלי	מכללת תרפיה	052-2530393
דוד פלג-חיים	פרסום ומיתוג	054-3012375
דיאנה אלון	טיפול בבעיות אורתופדיות, בעיות שינה והורדת סטרס	052-3310577

קופונים רק בשבילכם!

בית קפה **"גרציא"**

מזמין את חברי ותושבי העוגן
להופעה ב-25/6

"הארנונשלאנט"

מופע ג'אז לייט

כניסה חינם לתושבי וחברי העוגן!

09-8943942

Wellness

אימון בריאות ואיכות חיים

בשיטת E.F.T

פגישת ייעוץ ראשונה במתנה

ומחיר מיוחד לחברי/ תושבי העוגן

רוני יגל - 054-2502070

דיאנה רוזנפלד- NIKKEN

15 דקות עיסוי מגנטי (עם בגדים)

להפחתת סטרס - ב-30 ₪ בלבד

דיאנה רוזנפלד- 052-3310577

נקודת איזון

פילאטיס מכשירים

שיעור הכרות פרטי מתנה מתוך שניים

ו-5% הנחה קבועה על כל מנוי בסטודיו

מרכז הוליסטי לאימון וטיפול גוף ונפש

סיגל רוזנבלום- 052-3354323

פאב שמאב

במהלך שידור משחקי המונדיאל

בירה מהחבית בחצי מחיר

למביאי קופון זה!

נפרדים ממרדכי רוזמן

הבן, יצחק רוזמן:

"אבא נפטר" - צמד מילים שביומיים האחרונים הפכו להיות לפתיח של כל שיחת טלפון. אנחנו אנשים רציונאליים ומבינים שזו דרכו של עולם. במקרה של אבא, כל אחד מאיתנו חשב שהפעם קצת ישתנו דרכי עולם ועוד נזכה לשנים רבות וארוכות.

בשיחתנו האחרונה עם אבא, ביום רביעי אחר הצהריים, הוא סיפר שעבר עליו יום קשה והוא חושב שהסוף מת־קרב. אך כדרכו בפעמים אחרות, אבא אמר שיש כר־טיס, היעד ידוע, אבל אין תאריך ואין שעה. סיכמנו שגם הפעם אבא לא ידחק בתור.

אבא היה אדם מאמין! עפ"י משנתו של רבי עקיבא "ואהבת לרעך כמוך". אבא האמין ברוח האדם, בעקרו־נות הצדק, היושר והיכולת לעמוד באתגרים ובשיים גם אם הם נראים אין סופיים.

אבא היה מנהיג! אבא היה בהנהגת תנועת השומר הצ־עיר בעת פרוץ המלחמה. הוא היה ממובילי התנועה במחתרת בברית המועצות. גם כשנתפס על ידי הנקוו"ד וישב כחצי שנה בכלא הרוסי, לא נפלה רוחו. בשנת 45' היה ממנהיגי תנועת הבריחה באירופה שלאחר המלח־מה. גולת הכותרת הייתה העפלה באניית "אקסודוס", כאשר עלה עליה כמעפיל מן השורה והפך למנהיג המ־עפילים שהלכו אחריו באש ובמים.

אבא היה גיבור! בשנים האחרונות הסתובבתי עם אבא באין ספור מפגשים עם צעירים ומבוגרים, חיילים ואז־רחים ולמדתי איתו את כל ארועי התקופה על בוריים. כאן הבנתי שהכל מתגמד מול ההתנהלות ההרואית של אבא אל מול מחלת האלצהיימר של אמא שנמשכה 14 שנים. במהלך אותה תקופה, אבא לא ויתר לרגע, למד, חקר, בדק וקרא כל פיסת מידע. נסענו לטובי הרופאים, קנינו כל תרופה שאבא חשב שתוכל להועיל וכל זאת כדי להאריך ככל האפשר את תקופת החיים של אמא.

לפני חודשיים אמא נפטרה וכאשר דברנו בינינו עופרה ואני על החשש שעכשיו אבא יוותר, לא חשבנו שזה יקרה כל כך מהר.

אבא היה איש משפחה, מורה, מדריך ואוהב בכל רמח אבריו. עם התרחבות המשפחה בנכדים וניינים, ראיתי את האור בעיניים של אבא. לכל אחד הייתה לו פינה פרטית. כאשר אבא קיבל את תעודות ההצטיינות מה־לימודים של הניינים, לא היה מאושר ממנו והוא השוויץ בהן לכל מי שרק היה יכול.

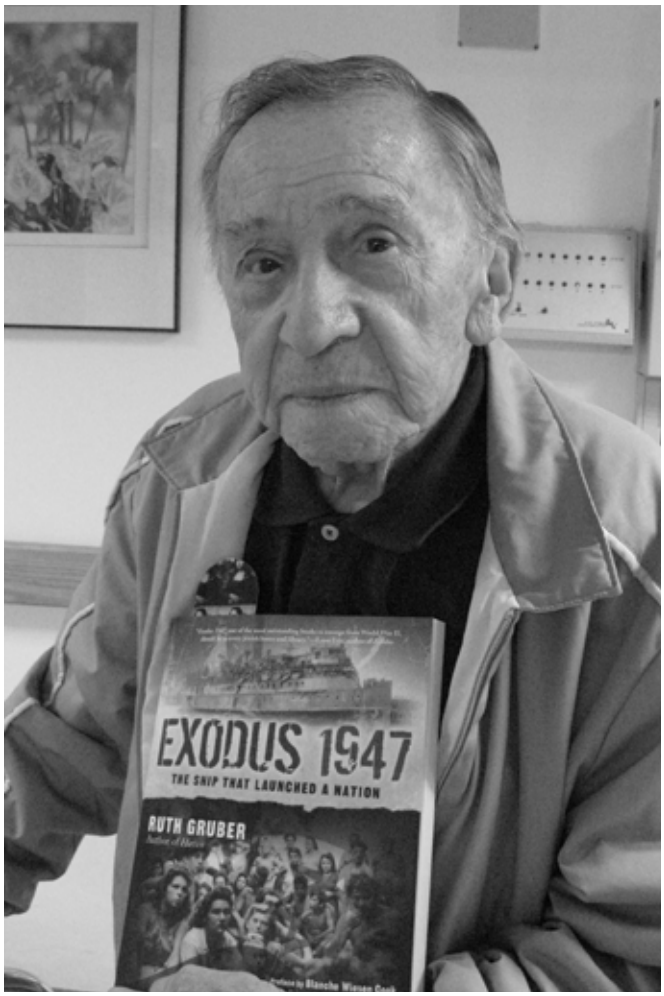

לאחרונה היינו בטקס ההשבעה של עומר הנין הבכור שהתגייס לצה"ל, אבא לא ויתר ולמרות הגשם הכבד שנפל עלינו באמצע האביב, נסענו ולא היה מאושר ממנו באותו הרגע.

אבא. זכית לקבל את שבחיך בעודך בחיים. אנשים אמרו לך את אשר ליבם והקרינו את אהבתם שקיבלת בזכות.

עובדי שיבולים - הייתם בשביל אבא "אלוהים". אבא לא הפסיק להלל ולשבח כל אחד מכם בכל הזדמנות. אתם אנשים נהדרים שעושים עבודת קודש ואנחנו בני המש־פחה אסירי תודה על כל הדאגה והטיפול שהרעפתם על אמא ואבא.

הסתיימה תקופה. יש תאריך ויש שעה. עצב וגאווה מת־ערבבים.הדמעות זולגות על אבא. חבר, ידיד ורע שהלך לעולמו. יותר לא יהיה צלצול ותופיע המילה "אבא" על צג הטלפון. אין יותר בקשות, הוראות ושאלות שכל כך שמחתי אליהן.

הלב מלא גאווה שהיינו הבנים שלך, הכלות שלך, הנכדים שלך והנינים שלך. נוח על משכבך בשלום.

הנכדה, מיכל רוזמן:

סבא יקר שלי.

כבר שנים אני יודעת שהרגע הזה יותר רוב מרחוק, אבל תמיד קיוויתי שהוא יתרחק עוד ועוד.

תמיד הצבנו יעדים ותאריכים חשובים שאתה ממש חייב להיות בהם ולכן אין לך זמן למות, ואתה תמיד אמרת בשפתך הציורית וההומוריסטית: "מיצקל'ה, לכל אחד יש את התאריך שלו, הנעלם הגדול הוא התאריך עצמו".

סבא שלי, חמוד וחכם וחתיך, שתמיד הסתובב עם מסרק בתיק כדי לסדר תלתל סורר. החזקת בחיים בכל הכוח כל עוד הרגשת שסבתא רחל זקוקה לך ולהשגחה הצמודה שלך, וביום מותה היית רגוע כי ידעת שעכשיו גם אתה יכול להפסיק להיאבק בכאבי הגב, בבעיות הנשימה, השמיעה והראיה. לימדת אותנו מהי אהבת אמת. מהי חברות, נתינה, נדיבות, רגישות ודאגה לזולת, לחלש ולחולה. לימדת אותנו דרך ארץ ואהבת האדם והארץ.

לימדת אותנו שמשפחה זה מעל הכל וגם אם יש ויכוחים וחילוקי דעות, הרי שדם סמיך ממים, ועלינו תמיד להיות ערבים זה לזה בשעת שמחה וגם בשעת צרה וכאב. בזכות שיעור זה אנחנו עומדים פה כולנו ללוות אותך בדרכך האחרונה, כואבים ומאוחדים. כולנו התייתמנו היום מראש השבט, וצוואתך היא שנשמור על אחדות המשפחה ועל הקשרים שלה ואני מבטיחה לך שנעשה זאת.

עם כל הסיפור הגדול של האקסודוס, בשבילי היית בעיקר הסבא הפרטי שלי, שתמיד דאג שתהיה כוס רסק עגבניות טרי במקרר ובונדשים קסומים ולוהטים. שתמיד אהב אותי ללא תנאי, שכל מה שעשיתי היה עבורך מצוין (גם אם זה לא באמת היה ככה), עם מרק הקניידלך שתמיד הוגש בטמפרטורת "חם אייש", עם גזר מתוק ופירה מטוגן. עם הריבות המדהימות, המיץ המשובח והליפתן שתמיד היה במקרר. בפעם האחרונה שהתראינו, לפני חודש בדיוק, שיחקנו מסירות עם כדור ביחד עם עתי, היית מאושר, שמח ומקסים כהרגלך. לקחתי אותך לשולחן הצהריים ונפרדתי ממך בנשיקה וחיבוק, קיוויתי שנפגש בקיץ כשנחזור כולם, לא זכיתי לזה. אבל זכיתי לארבעים ושתיים שנים במחיצתך. תודה סבא יקר, נוח על משכבך בשלום ותמסור את אהבתנו לסבתא רחל, לסבא מאיר ולסבתא לאה.

יוסי בן-דוד:

חשבתי הרבה על איך מתחילים לספר בשבחו של מרדכי רוזמן שהלך אמש לעולמו. נזכרתי במשהו ששייך לעבר שלי (וכנראה חזק מאוד גם בעבר של מרדכי). הייתי ילד בכיתה ד' ובאחד מימי הפסח ירדתי אל משרדי המפעל. פגשתי את מרדכי שעבד אז בהנהלת חשבונות. והוא התיישב, שעשע אותי והתחיל לספר שבילדותו, ב"חדר", הוא למד מה אמור לקרות כשערב החג חל (נופל על) מוצאי שבת. כלומר, איך בדיוק יש לבצע את ההבדלה ומהם סדר הפעולות הנכונות והראויות במצב המיוחד הזה. וזה ילד בכיתה ד', חצי שנייה והוא שלך. ולך תדע מה בדיוק ולמה, דווקא על העניין הזה הוא ביקש ובחר להתעכב, אבל באותו היום הוא הסביר לי בפרטים מאוד ברורים וחדים את סוד העניין. ואכן כל חיי אני אזכור את ראשי התיבות שהוא לימד אותי- יקנה"ז (יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן). לימים, ואחרי שנים שהיינו מתראים איש עם רעהו בשבילי הנקודה, היינו נוהגים לברך אחד את השני: "יקנה"ז, מה נשמע?"

נולדנו מרדכי ואני באותו התאריך (24 בנובמבר) אבל כאן נגמרת ההשוואה. היית גדול עליי ועל כולנו בעשרות מונים. השתייכת לדור שעיצב אותנו, דור שזכינו לחיות במחיצתו וחשנו חובה לספר לילדים בשבחו. מי ייתן, ונהיה ראויים גם לשאת את שמו ולא לבזיישו.

אסיים בסיפור שכבר עלה על הכתב בעבר אך מצאתי אותו ראוי לחתימה. ובכן, כשאבא שלי נפטר, בשנת 1988, מרדכי רוזמן נשא על קבר אבא נאום מרגש שתוכנו נשמע והדהד למרחקים. ירון פרידמן, שעמד בצד התרגש מהנאום ובסיומו ניגש למרדכי וביקש ממנו שלכשיגיע יומו הוא עצמו, הוא מבקש ממרדכי שאם יתאפשר הדבר, יגיע ללוויה ויספיד אותו. ואכן עברו להן 25 שנים ולימים, כשנסתלק ירון מבית העולם, מרדכי (שגילו אז עמד על 93), זכר את בקשת הנפטר, קם ממושבו בבית שיבולים, הגיע ללוויה, ספד את ירון והחזיר לו את מבוקשו.

נוח על משכבך.

משתתפים בצערה
של חברתנו **מלכה קשת**
על פטירת **אחיה** בטרם עת.

רמות חפר - חג הקן (המשך מעמ' ב')

לרדת מהארץ? והגענו ביחד למסקנה שאומנם יש הרבה בעיות במדינה שלנו אבל זו היא אחריותנו לפתור אותם ולכן נשאר בארץ ונתקן אותה ביחד.

לסיכום אגיד שעברנו שנה שומרית למופת מלאה ביצי־

רה, למידה ועשייה חינוכית.

תודה לכל מי שלקח חלק בשנה הזו לצוות החינוכי, להורים ובעיקר לחניכים המקסימים !

חזק ואמץ !

גל דנוך ונעם כהן קומונרים 2013-2014

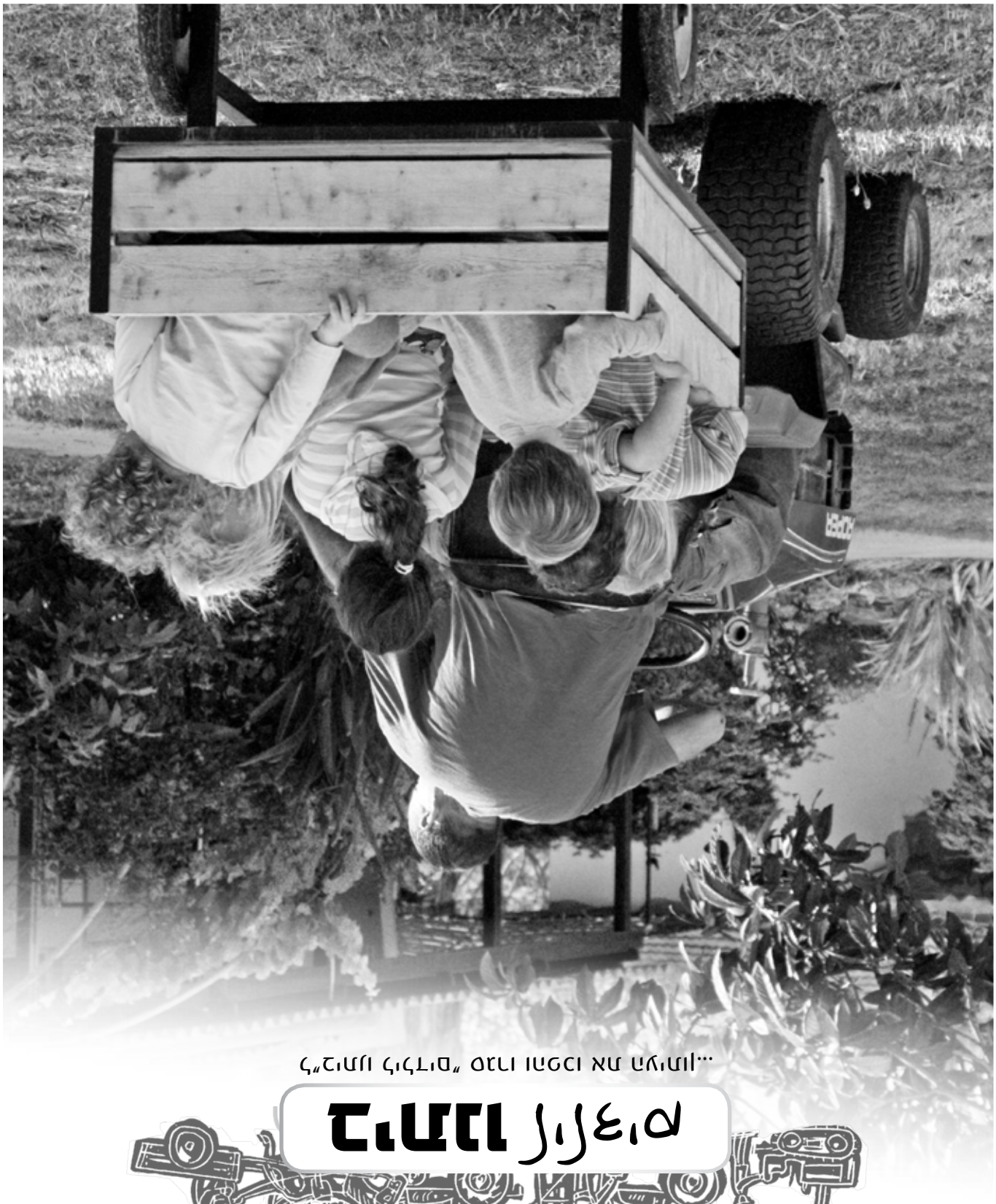

(ד)

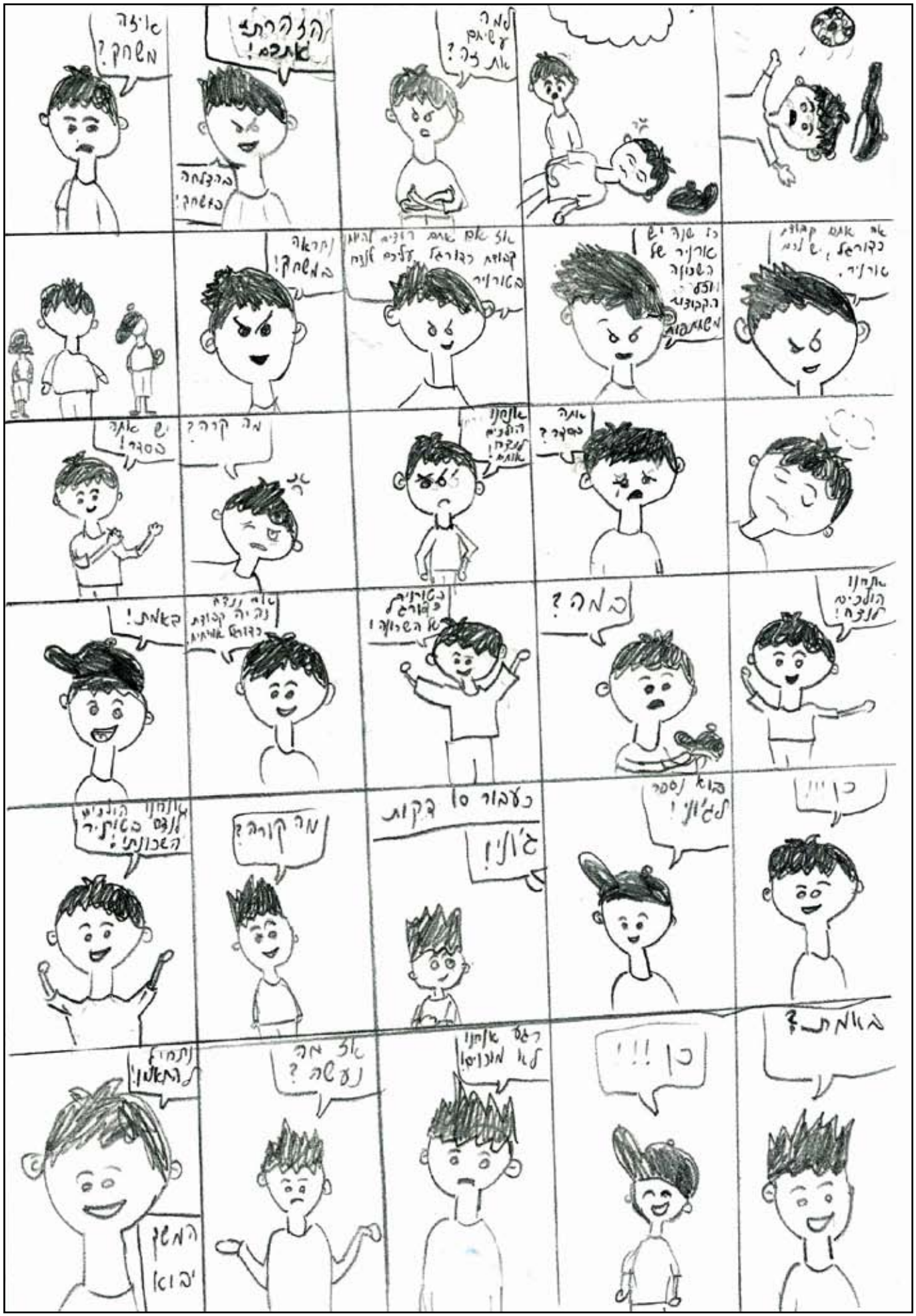

(ג)

קומיקסנו

נבחרת הכדורגל הצעירה

צייר וכתב: **גיא וידר**, תלמיד כיתה ו'

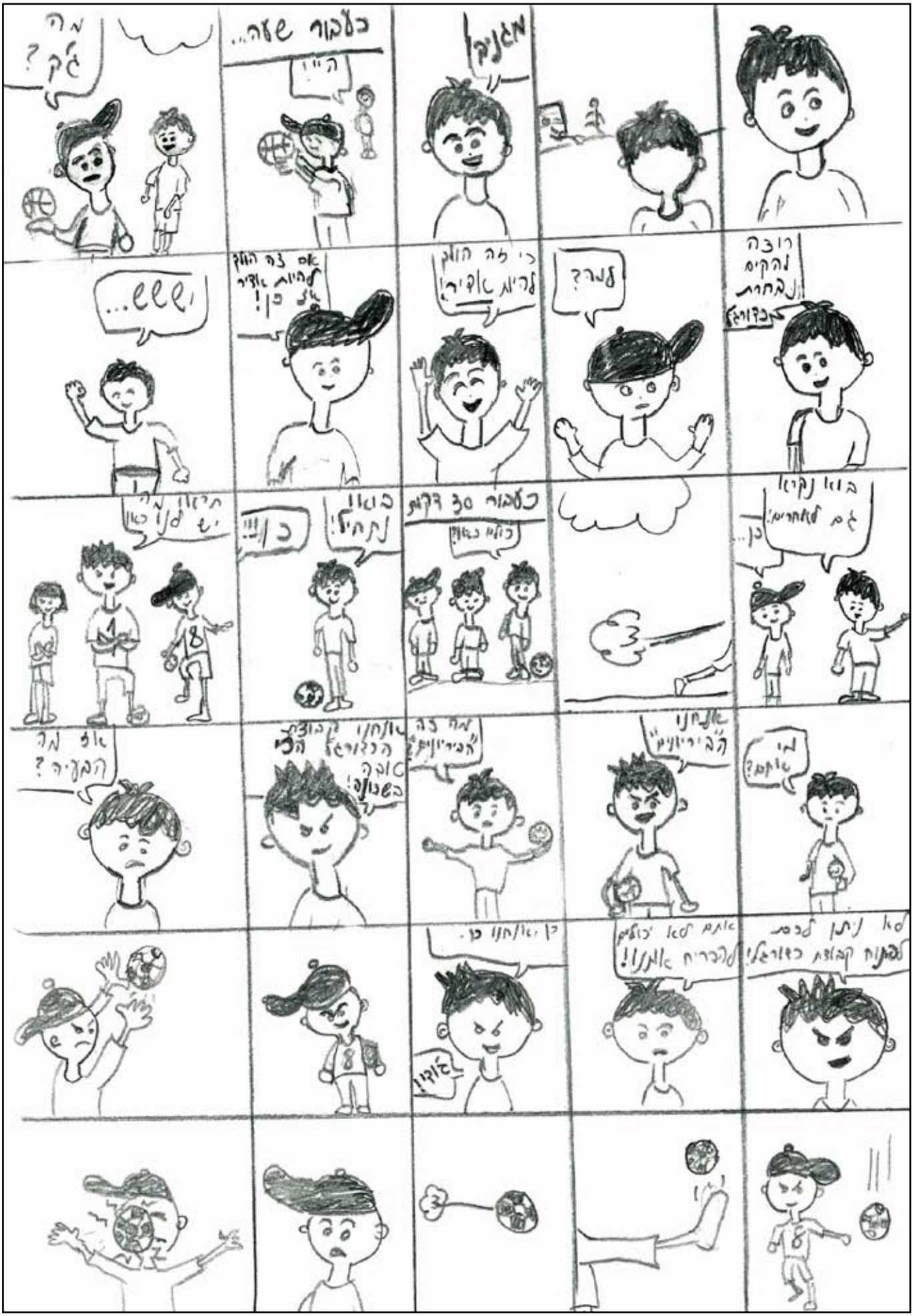

(המשך בעמ' ד')

רמות חפר - חג הקן

רצינו לספר לכם קצת על הפעילות של תנועת השומר הצעיר בקיבוץ השנה.

התחלנו את השנה בפעילויות פתיחת שנה ושגרת פעולות בקיבוץ כאשר במקביל עברנו שלושה טיולי פתיחת שנה- טיול של יום למקורות הירקון לשכבות ד-ו, וטיול של יומיים לעין גדי לשכבות ז-ט ושכבות י-יב שאורגן בהנהגת חניכי האזור.

המשכנו את השנה בהתעסקות בנושא- שיווין האדם והאישה. דיברנו על מה זה פמיניזם והאם אנחנו רוצים לקחת בו חלק? מה זה מגדר- האם טוב או רע? ומה אנחנו רוצים לעשות כדי לשנות את המצב הקיים? הנושא עבר לכל שכבות הקן מכיתה ד עד י"ב בצורות שונות: בפעולות, ערבים וכמובן, באירוע שיא של יומיים בגבעת חביבה עם כל חניכי התנועה מכיתה ט' ומעלה, בו סיכמנו את הנושא במשך יומיים שבהם עברנו פעולות, שמענו הרצאות, ראינו הופעות בנושא והשתתפנו ב"פרויקט המיליארד"- פרויקט בין לאומי העוסק באלימות נגד נשים.

בנוסף, אחד התהליכים המשמעותיים שעברנו השנה בקן הוא קורס ההדרכה שעבר לשכבת ט'. תהליך קורס ההדרכה הוא אחד התהליכים החשובים והמשמעותיים בתנועה, בו אנחנו מכינים את מדריכי הקן לשנת ההדרכה הראשונה שלהם, שתחל ממש בתחילת שנה הבאה.

התהליך כלל כמה סוגים של הכנות ותכנים. החניכים למדו תכנים אוניברסלים כמו כלכלה וחברה, פמיניזם ועוד, שמתוכם הם יכולים לבחור למה הם רוצים לחנך; תכנים הקשורים להתפתחות והעצמה אישית שנועדו לעזור למדריכים לעתיד לרכוש ביטחון וכלים יצירתיים לעבוד איתם; וכמובן פעולות שקשורות ל"למה" לצאת להדרכה? מהי חשיבותה של ההדרכה בתנועה? ואיך בכלל מדריכים קבוצה?

בנוסף, החניכים יצאו לטיול של ארבע ימים בפסח, לאזור יערות מנשה, בהם הם סחבו את כל הציוד הדרוש לטיול על הגב וניווטו בעזרת מפה לגמרי לבד ורכשו כלים צופיים להדרכה בשטח.

קורס ההדרכה יסתיים הקיץ בסמינר מד"צופי- סמינר של עשרה ימים ביער סולד ובכפר בלום שהוא שיא השנה מבחינת קורס ההדרכה! החניכים יעברו עשרה ימים חוויתיים ומלאי תוכן שבסופם הם יקבלו תעודת מדריך ויהיו מדריכי העתיד של קן רמות חפר! נאחל הרבה בהצלחה ל-עמית מסס, רוני בלייר, גפן מאוטנר ולירון, שיוצאים להדרכה!

ולסיום, קצת על האירוע שארע ממש לאחרונה ושאנחנו מקווים שזכיתם לראות אותו בעצמכם - חג קן 15 של קן רמות חפר: חג קן מסביב לעולם!

חג הקן הוא אירוע השיא הכי גדול של הקן! הוא נותן לחניכים הזדמנות ללמוד על יצירה שומרית ולהתנסות במו ידם ביצירה שיתופית והפקת אירוע שהוא לגמרי פרי דמיונם ויצרתם. כל קבוצה בקן זכתה להעלות הצגה, שיר או ריקוד שהם חיברו והם הציגו. בנוסף, חברי הגו"ב (הגוף הבוגר- חניכי ט-י"ב) התעסקו גם בהכנת מצגות, צביעת תפאורה, בניה צופית ופרסום. חג הקן הוא אירוע בו לכל חניך וחניכה יש מקום להתבטא- אם בחזרות ומאחורי הקלעים או אם על הבמה.

וכמובן, לא נשכח את הנושא של החג קן- ציונות. בהכנות ובמופע עצמו התעסקנו בשאלה של- למה בכלל

(המשך בעמ' ה')

כשהייתי ילדה, הייתי מנויה על הירחון "פשוש". נכון, כי־קשתי מאמא ואבא שלי לעשות לי מנוי בגלל המתנה שחילקו לנרשמים, אבל כמה כיף היה לי כשהגיע העי־תון ובערימת דברי הדואר של ההורים, היה גם משהו בשבילי...

אז מעכשיו גם הילדים בקיבוץ יוכלו ליהנות מהעיתון.

גיא וידר מאייר לכם קומיקס מרתק ומקסים בהמש־כים, השומר הצעיר יעדכנו על הנעשה בקן, כל חודש יחכה לכם משחק חדש שימחזר את שער העיתון ועם הזמן מבטיחה שיהיו עוד הפתעות.

אז פעם הבאה שאמא ואבא לוקחים את הדואר, אל תשכחו לשאול אם הגיע העיתון (גם) שלכם.

בעריכה והערכה
נטע רוזמן

איור: גיא וידר

ציור על הקיר

נטע רוזמן

כשחזרתי היום מהגן, ציירתי לאמא ואבא ציור מיוחד.
מאוד השתדלתי וציירתי בכל הצבעים שהיו לי ביד
כשסיימתי, רצתי למטבח וקראתי לאמא לבוא לראות.
חיכיתי לקריאת ההתפעלות שלה, להתרגשות, לנשיקות . . .
ובמקום כל זה שמעתי רק כעס וצעקות.
היא אמרה שהיא לא מבינה מה חשבתי לעצמי,
ושלא מציירים על הקירות,
אז למה את כל שאר הציורים על הקיר היא שמה במסגרות?

ביתנו לילדים

גזרו והרכיבו